

Balanç de la festa del 23 d'abril

Si no és en català, cap llibre triomfa per Sant Jordi

► Els 15 títols més venuts són en llengua catalana o tenen traducció

ERNEST ALÓS
BARCELONA

Una llista del Gremi de Llibre-
ters de Catalunya diferencia
tradicionalment els lli-
bres més venuts en català i
en castellà per Sant Jordi. Una mesu-
ra per donar visibilitat al llibre en català
que potser ja no és necessària: en la diada
del 2015, el 53% de la literatura venuda
van ser edicions en català. Aquesta com-
ptabilitat segrega amaga diverses dades:
que sovint llibres en català són els més
venuts i sobretot que els títols amb les
dues versions desbanquen els que
només tenen versió en castellà, fet
que altera notablement el rànquing
real. ¿Ha passat això per Sant Jordi
aquest 2016?

La resposta és que sí: en les dades
tabulades fins ara pel sistema Librida-
ta, per trobar el primer llibre dispo-
nible només en castellà s'ha de
baixar fins a la posició número 16; *La
noia del tren*, de Paula Hawkins, pas-
saria a ser el llibre més venut per so-
bre de *La filla del capità Groc*, de Víctor
Amela, i *L'assassí que va somiar amb un
lloc al cel*, de Jonas Jonasson, entraria
en el top 10. I els perjudicats no són
els autors catalans.

Les xifres obtingudes directa-
ment d'aquesta xarxa, que recull les
vendes reals a caixa que llibreries catalanes
que representen el 40% del
mercat bolquen directament cada
nit, s'han d'agafar amb algunes pre-

EL RÀNQUING DE VENDES

TÍTOLS ORDENATS EN FUNCIÓ DE LES VENDES, SUMANT-HI LES EDICIONS
EN CATALÀ ■■ I EN CASTELLÀ ■. LLENGUA MÉS VENUDA □

1r	'La noia del tren' de Paula Hawkins		4t	'Confessions d'un culer defectuós' , de Sergi Pàmies	
2n	'La filla del capità Groc' de Víctor Amela		5è	'La màgia de l'ordre' , de Marie Kondo	
3r	'Tot això ho faig perquè tinc molta por' de Empar Moliner		6è	'Història d'un canalla' , de Julia Navarro	
			7è	'L'assassí que somiava amb un lloc al cel' , de Jonas Jonasson	
			8è	'Educar millor' , de Carles Capdevila	
			9è	'Ser feliç a Alaska' , de Rafael Santandreu	
			10è	'Vae Victus' , de Albert Sánchez Piñol	
			11è	'El noi de la casa de la muntanya' , de John Boyne	
			12è	'Sucs verds' , de Carla Zaplana	
			13è	'Economia en colors' , de Xavier Sala i Martín	
			14è	'La vida sense la Sara Amat' , de Pep Puig	
			15è	'Els petons al pa' , d'Almudena Grandes	
			16è	'El secreto de la modelo extraviada' , d'Eduardo Mendoza	
			17è	'Aquella porta giratòria' , de Lluís Foix	
			18è	'13. Rúa del Percebe' , de Francisco Ibáñez	
			19è	'X' , de Risto Mejide	

EL PERIÓDICO

caucions. Encara queden vendes per
introduir, i a més l'absència d'una
llibreria amb el pes de La Llar del Lli-
bre (les seves vendes només es com-
puten a nivell estatal) fa que les da-
des en castellà quedin una mica es-
biaixades. No obstant, el sistema sí
que recull grans punts de venda com
Abacus i la Fnac i, si es prenen com
a mostra estadística, el seu volum
sobrepasa el de qualsevol enques-
ta (tot i que encara serà més fiable
quan es presentin dijous que ve les
dades definitives).

UN LLAST // La xifra absoluta dispo-
nible s'hauria de multiplicar almenys
per tres per aproximar-se a la real,
però les posicions relatives semblen
clares: *La noia del tren* es beneficia de
tenir edicions potents en llengua catalana
(1.900 llibres comptabilitzats) i en castellà
(1.804), mentre que el llibre de Víctor Amela
només en suma 411 en castellà als 2.974 en català.
El castellà suma poc al llibre en català
(38 davant 2.749 en el cas d'Empar Moliner)
però en canvi el fet de disposar de traducció
al català resulta imprescindible per triomfar
al 100% per Sant Jordi: sumar les traduccions
al català potencia Marie Kondo, Julia Navarro
i Jonas Jonasson i la seva absència perjudica
autors a dalt de tot de la llista en castellà
però sense presència en català, com Eduardo
Mendoza, Francisco Ibáñez i Risto Mejide. ■

idees

XAVIER
Bru de Sala

Excel·lència popular

Cendra, Requesens, Príncep de Viana, tres car-
rers que són a tocar de la Ronda de Sant Antoni. Un espai
en altre temps molt degradat i, ara ja fa més de 30 anys, recuperat i convertit en meca de moltes meques pel Taller de Músics. Això hauria de ser del domini públic, hauria de suscitar un reconeixement unànim, però el triangle del Taller ha transitat, i sense immutar-se, del menyspreu de les elits de Sant Gervasi a la desconsideració dels Comuns, que ignoren el seu símbol.

Si l'alcaldesa s'estima més imitar convergents i socialistes i inclinar-se fins a la llagoteria davant l'organització de la Fira d'Abril, malgrat el podrimener que arrossega, ja s'ho trobarà. ¿Ningú del seu entorn és capaç de bufar-li l'orella i aconseguir que viri 180 graus? Exactament 180 graus, perquè el Taller és el pol

El Taller de Músics hauria de suscitar el reconeixement unànim

oposat a la Fira d'Abril, i la repel·leix.

Si **Ada Colau** i els seus no designen el triangle del Raval com a epicentre i paradigma de la seva idea de la cultura, cometran un error més greu, i molt més car, que el del tramvia partint la Diagonal.

Si algú encara no s'ha enganxat al tròlei del Taller, que deixi de banda el temor de patir un electroxoc identitari o ideològic i s'acosti el proper cap de setmana al nou espai que inauguren, amb la pompa i discreció que és marca de la casa, els de **Lluís Cabrera**. S'hi escoltarà música de la millor que ha sorgit de l'única factoria d'excel·lència popular de què disposem.

I molt més, ja que el Taller no és tan sols un laboratori musical, sinó un nucli estratègic, de frontissa nacional i social. Justament, aquest nou espai neix per propiciar, graons musicals amunt, la integració dels joves i no tan joves que menys sort han tingut, i allunyar-los per sempre del pou de la marginalització. Ja fa 20 anys que el president dels mecenes francesos ho va sentenciar: «o cultura o presons». Doncs també això, malgrat la ceguesa que aparella l'esquerra alternativa amb la decrepita. ■

FENOMEN GENERAL

Una diada a tot tren

El boca a boca i la promoció de la seva adaptació cinematogràfica han impulsat 'La noia del tren', la novel·la de Paula Hawkins publicada ja fa 10 mesos

E. A.
BARCELONA

La noia del tren, de Paula Hawkins, ha aconseguit convertir-se en el llibre més venut de Sant Jordi malgrat que ja havia passat tot un estiu (es va publicar a Espanya el mes de juny del 2015) i unes festes de Nadal. Quan semblava que ja era un llibre madur, fa tres setmanes va començar una sobtada escalada en les llistes dels més venuts. ¿Quina és l'explicació?

Elena Ramírez, editora de la traducció en castellà a Planeta, recorda que fa només uns dies es va llançar a les xarxes el tràiler de l'adaptació cinematogràfica que s'estrenarà el 21 d'octubre, però que ja abans,

quan es va començar a intuir aquest moviment, l'editorial es va animar a fer un esforç publicitari. L'expectació davant la pel·lícula ha provocat reptes similars als Estats Units i al Regne Unit, on ha tornat al número 4 de les llistes. Així que es tracta d'un fenomen general, creu, no només d'un rebrot per Sant Jordi. Isabel Martí, editora del llibre en català a La Campana, creu també en l'efectivitat del tràiler: «Està molt calculat, comença amb escenes de sexe i segueix amb intriga».

Però Martí considera que «ha sigut més efectiu el boca a boca» al voltant d'un llibre que va començar entre els cercles de lectors susceptibles de ser influïts per llibreteres, mitjans i un vigorosíssim pla de màrqueting

►► L'autora ► Paula Hawkins.

«i que va seguir ampliant-se a sectors més extensos». Aquesta reacció en cadena, opina Ramírez, feia anys, des de l'èxit de Stieg Larsson, que no es veia amb aquestes dimensions (xifres de vendes superiors a Espanya als 300.000 exemplars, i als 11 milions a tot el món). «És el primer llibre que té un comportament com el dels best-sellers d'abans de la crisi», confia Ramírez.

Tant Ramírez com Martí van tenir lectors amb molta vista que els van alertar de les possibilitats de *La noia del tren*. Perquè màrqueting o tendències no són prou per explicar l'èxit d'un llibre. Aquesta novel·la sobre una jove abaltida per l'alcohol que viatja cada dia en rodalies per amagar que ha perdut la feina i que creu que des de la finestra del vagó ha reconegut un assassí, amb girs sorprenents en el desenllaç, és, per a Ramírez, «el llibre amb el qual es consolida la tendència del *domestic noir*, en què el protagonista no és un detectiu sinó algú amb els mateixos problemes que el lector». ■